

Revisionsutskottet

Statens revisionsverks årsberättelse till riksdagen 2020

INLEDNING

Remiss

Statens revisionsverks årsberättelse till riksdagen 2020 (B 19/2020 rd): Ärendet har remitterats till revisionsutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- direktör Anna-Liisa Pasanen, Statens revisionsverk
- effektivitetsrevisionschef Lassi Perkinen, Statens revisionsverk
- ledande finanspolitisk inspektör Mika Sainio, Statens revisionsverk
- ledande effektivitetsrevisor Hannu Tervo, Statens revisionsverk
- ledande effektivitetsrevisor Ville Vehkasalo, Statens revisionsverk.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Utskottet fäster särskild uppmärksamhet vid temat främjande av sysselsättningen. Dessutom tar utskottet upp de iakttagelser som gjorts på grundval av revisionsbyråns revisioner och osäkerheten i de ekonomiska prognoserna.

Främjandet av sysselsättningen har varit ett av de viktigaste målen i de senaste regeringsprogrammen. Ett mål för statsminister Sanna Marins regering är att höja sysselsättningen till 75 procent. Sysselsättningsgraden mäter andelen sysselsatta av befolkningen i åldern 15—64 år. Som sysselsatt definieras den som under undersökningsveckan har varit i lönearbete i minst en timme. I likhet med revisionsverket fäster utskottet uppmärksamhet vid att enbart sysselsättningsgraden inte i sig är ett tecken på att sysselsättningspolitiken har lyckats. I sitt betänkande om revisionsverkets rapport om övervakningen av finanspolitiken 2019 (ReUB 5/2020 rd) fäste utskottet uppmärksamhet vid att om merparten av de nya jobben är tillfälliga eller deltidsjobb, uppgifter om endast några veckotimmar, är deras betydelse för att öka skatteinkomsterna och stärka den offentliga ekonomin blygsam.

Iakttagelserna i revisionsverkets årsrapport om främjande av sysselsättningen grundar sig på följande sex revisioner:

Betänkande ReUB 1/2021 rd

- Överföring av det grundläggande utkomststödet till FPA: Inverkan av bedömningen av genomförandets konsekvenser på lagberedningen(1/2020)
- Effekterna av arbetsverkstäder för unga samt resurserna och effektiviteten i uppsökande ungdomsarbete (2/2020)
- Effekterna av omorganiseringen av arbets- och näringsbyråerna 2013 (4/2020)
- Tilldelning, inriktning och uppföljning av projektfinansiering från Europeiska socialfonden under programperioden 2014—2020 (6/2020)
- Arbetskraftsservice: utbud och reformer (7/2020)
- Samordning av finanspolitiken och sysselsättningspolitiken (9/2020).

Utskottet har behandlat granskningen av överföringen av utkomststödet till Folkpensionsanstalten i sitt betänkande (ReUB 6/2020 rd) om regeringens årsberättelse för 2019. Utskottet har också behandlat granskningen av verkstadsverksamheten för unga och det uppsökande ungdomsarbetet vid planeringen av ett forskningsprojekt om tjänster för förebyggande av utslagning bland unga (EÄ 41/2020 rd) i mars 2020.

Vid beredningen av detta betänkande har utskottet satt sig in i de granskningar som gäller effekterna av 2013 års arbets- och näringsbyråreform, utbudet och reformerna av arbetskraftsservicen samt Europeiska socialfondens projektfinansiering.

Inom arbetskraftsservicen har det under de senaste åren gjorts flera olika reformer och försök. Exempel på förändringar är reformen av arbets- och näringsbyrånätet, ökningen av andelen elektroniska tjänster samt indelningen av tjänster för arbetslösa arbetssökande i servicelinjer enligt hurdana färdigheter för frivillig sysselsättning den arbetslösa har.

Revisionsverket publicerade en granskning av den reform av arbets- och näringsbyrånätet som genomfördes 2013. I samband med reformen minskades antalet självständiga arbets- och näringsbyråer. Samtidigt infördes en ny servicemodell. Syftet med reformerna var att förbättra sysselsättningen, kundtillfredsställelsen, tjänsternas funktion och effektiviteten. Enligt revisionsverkets iakttagelser uppnåddes målen dock inte.

Syftet med granskningen av utbudet och reformerna av arbetskraftsservicen var att bedöma hur framgångsrikt arbets- och näringsförvaltningen har erbjudit arbets- och näringstjänster avsedda för främjande av sysselsättningen 2015—2019 och samtidigt genomfört reformer som hänför sig till skötseln av sysselsättningen. Exempel på reformer är fler regelbundna intervjuer med arbetssökande och regionala sysselsättningsförsök. Enligt revisionsverket blev följden bättre aktivering och effektivare vägledning av arbetssökande till service. I de regionala sysselsättningsförsöken överfördes sysselsättningsfrämjande service för långtidsarbetslösa från arbets- och näringsbyråerna till kommunerna. I försökskommunerna minskade antalet arbetslösa arbetssökande. Revisionsverket påpekar dock att även om registerarbetslösheten minskade, vet man inte hur många som blev sysselsatta på den öppna arbetsmarknaden och hur många som placerade sig i aktiva åtgärder via arbets- och näringstjänsterna. Sammantaget genomfördes flera reformer under förra regeringsperioden samtidigt, vilket enligt revisionsverket försvårar bedömningen av deras konsekvenser.

Betänkande ReUB 1/2021 rd

Under innevarande regeringsperiod håller man på att genomföra nya kommunförsök med sysselsättning. Enligt revisionsverket ska sysselsättningsförsöken basera sig på noggrant planerade försöksupplägg, resultaten av försöken ska följas upp systematiskt och det ska göras kvalitativa och jämförbara konsekvensbedömningar av dem. Dessutom ska det säkerställas att resultaten av bedömningarna används när åtgärderna utvecklas.

Revisionsutskottet delar revisionsverkets åsikt att det för skötseln av sysselsättningen behövs exakt information om metodernas genomslag. Utskottet är medvetet om att bedömningen av sysselsättningseffekterna är förenad med stor osäkerhet. Det finns dock forskningsrön om vilka åtgärder som sannolikt främjar sysselsättningen. Till exempel Alasalmi m.fl. går igenom den utländska och inhemska forskningslitteraturen om sysselsättningspolitikens effekter och konstaterar att lönesubventionen inom den privata sektorn förbättrar sysselsättningen bland deltagarna också på längre sikt jämfört med referensgruppen (Alasalmi m.fl.: Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 2020:33). Lönesubvention från den offentliga sektorn främjar däremot inte sysselsättningen inom något som helst tidsperspektiv, och enligt författarna bör det snarare ses som en åtgärd inom den passiva arbetskraftspolitiken.

Revisionsverket konstaterar att även om staten har begränsade möjligheter att skapa nya arbetstillfällen, kan sysselsättningen av arbetslösa främjas till exempel med lönesubvention. Lönesubventionen inom den privata sektorn förbättrar sysselsättningsmöjligheterna, men lönesubventionen inom den offentliga sektorn inverkar inte på senare sysselsättning. Enligt revisionsverket minskade dock lönesubventionen till den privata sektorn 2015—2019 samtidigt som kommunernas användning av lönesubvention ökade.

Utskottet konstaterar att man inom sysselsättningspolitiken bör förbättra kunskapsunderlaget och säkerställa att de politiska åtgärderna genomförs så att det i efterhand är möjligt att bedöma konsekvenserna av dem. Utskottet konstaterar dessutom att användningen av befintlig information vid planeringen av politikåtgärder är bristfällig och att besluten ska basera sig på information när den finns tillgänglig.

Delvis beror orsaken till att man utöver de effektivaste sysselsättningstjänsterna också erbjuder mindre effektiva tjänster på att tjänsterna har också andra mål än direkt sysselsättning. För alla arbetssökande kunder är snabb sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden inte nödvändigtvis ett realistiskt mål. Enligt revisionsverket ska också individen beaktas i bedömningen av sysselsättningseffekterna. Även tillfälligt arbete kan stödja välbefinnandet och förebygga utslagning. Revisionsutskottet instämmer i revisionsverkets ståndpunkt och konstaterar att tjänsterna kan ha positiva effekter till exempel i form av bättre livskompetens även när tjänsterna inte direkt bidrar till sysselsättningen.

Vid revisionen utredde revisionsverket beviljandet, allokeringen och uppföljningen av Europeiska socialfondens (ESF) projektfinansiering under programperioden 2014—2020. I praktiken är ESF-projekten bland annat olika typer av utbildnings-, tränings-, handlednings- och nätverksmöten, projekt för utveckling av tjänster och projekt för företagssamarbete. Nästan hälften (47 %) av ESF-finansieringen används för den handlingsplan som främjar sysselsättningen och arbetskraftens rörlighet. En tredjedel (33 %) används inom handlingsplanen för utbildning, yrkesskicklighet och livslångt lärande. Resten (20 %) av finansieringen kommer att användas till handlingspla-

Betänkande ReUB 1/2021 rd

nen för social integration och fattigdomsbekämpning. Enligt det programdokument som godkännts av EU är finansieringen avsedd att förbättra situationen för personer med svag ställning på arbetsmarknaden och förebygga utslagning. Projekten är inte enbart avsedda för arbetslösa, men de bör vara en central målgrupp.

Revisionsverket har utrett bakgrunden till deltagarna i projekten från olika källor och upptäckt att cirka en fjärdedel eller en femtedel av deltagarna varit arbetslösa. Deltagarna i projekten har enligt egen uppgift huvudsakligen varit sysselsatta eller studerande. Med tanke på deltagarnas ålder, utbildning, anställning och inkomster har de personer som deltagit i ESF-projekt haft en klart bättre ställning än de arbetslösa i genomsnitt. Utskottet konstaterar att projekten inte har genomförts på avsett sätt och att man i fortsättningen bättre bör säkerställa att målgruppen för projekten är riktig.

Revisionsverket konstaterar i sin årsberättelse att statens arbeidskrafts- och förmånstjänster har digitaliserats allt mer under de senaste åren. Vid granskningen av arbets- och näringsbyråreformen 2013 upptäcktes att tjänsterna i tilltagande utsträckning ges via många kanaler (webb-, telefon- och besökstjänster), men kundernas upplevelse av den service de fått har försvagats. I revisionsverkets årsberättelse konstateras att arbetslösa arbetssökande och de som ansöker om förmåner ska registrera sig på internet och söka lediga jobb i olika elektroniska söktjänster. Också ansökan om förmåner görs elektroniskt. Detta har lett till att betydelsen av självbetjäning och hantering av elektroniska servicekanaler har accentuerats. I början av 2010-talet var arbets- och näringsministeriets framtidsvision att vara ”virtuella arbets- och näringsbyråer”, och 2013 års arbets- och näringsreformsreform baserade sig i stor utsträckning på ökad användning av elektroniska och andra servicekanaler. Man ville koncentrera den personliga servicen, som kräver mest personalresurser, till dem som behöver den mest. Samtidigt minskades arbets- och näringsbyråernas verksamhetsställen i synnerhet i glesbygden.

Den elektroniska tjänsten ersätter dock inte alltid den personliga servicen. Vid inspektionen av revisionsverket framgick det att den genomsnittliga längden på arbetslöshetsperioden förlängdes 2–3 veckor på de orter där arbets- och näringsbyråns verksamhetsställe lades ned. Även arbetslöshetsgraden ökade i dessa kommuner jämfört med jämförelsekommunerna, men denna förändring var övergående. Revisionsverket konstaterar att alla kunder inte klarar av att söka jobb på eget initiativ och självständigt, utan en del av kunderna behöver personlig rådgivning och handledning. Utskottet instämmer i revisionsverkets ståndpunkt och betonar att det fortfarande finns många människor som behöver personlig service för att få arbete.

Utskottet anser att det i skötseln av sysselsättningen behövs noggrannare information om åtgärdernas genomslag. Kunskapsunderlaget bör förbättras och sättet och genomförandet av konsekvensbedömningen bör avgöras redan när nya sysselsättningsåtgärder planeras. Även befintlig information bör användas bättre än tidigare vid planeringen av politikåtgärder. Revisionsutskottet beslutade därför den 29 april 2021 låta göra en undersökning om ämnet: Kostnadseffekter för aktiva arbetskraftspolitiska åtgärder (TrVP 9/2021 vp).

Vidare konstaterar utskottet att sysselsättningstjänsterna kan ha positiva effekter för de personer som deltar i servicen även när servicen inte direkt leder till sysselsättning på den öppna arbets-

Betänkande ReUB 1/2021 rd

marknaden. Utskottet fäster också uppmärksamhet vid att elektroniska tjänster inte räcker som enda serviceform, utan dessutom måste det erbjudas personlig service.

Kommentarer på grundval av revisionerna

Revisionsverket granskar boksluten för alla statliga bokföringsenheter, det vill säga ministerierna och de redovisningsskyldiga ämbetsverk som lyder under dem samt statens bokslut och boksluten för tre fonder utanför budgeten. För 2019 lämnade verket 65 revisionsberättelser. Största delen av de reviderade organisationerna (75 %) gavs en så kallad ren revisionsberättelse, vilket innebär att det inte hade upptäckts några brister i deras bokslut eller ekonomiförvaltningsförfarande.

Revisionsverket tar i revisionsberättelserna ställning till följande aspekter: riktiga och tillräckliga uppgifter om bokslutet och den operativa effektiviteten, fungerande intern kontroll och budgetefterlevnad. Vid revisionerna upptäcktes brister i fråga om var fjärde reviderad organisation, vilket kan anses vara ett relativt stort antal. Antalet är detsamma som året innan, men mindre än 2016 och 2017 då revisionsverket gav en anmärkning till var tredje bokföringsenhet. I likhet med revisionsverket anser utskottet att det är oroväckande att samma bokföringsenheter upprepade gånger får anmärkningar. Åtta bokföringsenheter har årligen fått en anmärkning under minst de senaste fyra åren. Dessa bokföringsenheter är utrikesministeriet, Migrationsverket, Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning, Statens informations- och kommunikationstekniska center Valtori, undervisnings- och kulturministeriet, Trafikledsverket, arbets- och näringsministeriet samt NTM-centralernas och arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter.

Revisionsverkets starkaste tillgängliga metod är att kräva att ledningen för bokföringsenheterna underrättar revisionsverket om de åtgärder som vidtagits för att rätta till den situation som lett till anmärkningen. På basis av revisionerna 2019 ålade verket Trafikledsverket och Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning (Palkeet) att underrätta verket om de åtgärder som de har vidtagit för att rätta till de omständigheter som ledde till anmärkningen.

I fråga om sju bokföringsenheter konstaterades det å sin sida 2019 förfaranden som strider mot budgeten och de bestämmelser som gäller den. Om budgeten eller de centrala bestämmelserna om den inte har följts till fullo, ska revisionsverket utfärda ett negativt ställningstagande till lagligheten i ärendet. Ställningstagandet kan innehålla flera specificerade anmärkningar om lagligheten. Flest anmärkningar om lagligheten fick Migrationsverket (två) och Utbildningsstyrelsen (tre). Anmärkningarna gäller ofta att bokföringsenheten har använt ett anslag under fel budgetår eller för något annat än det i budgeten anvisade ändamålet. Denna gång gällde flera anmärkningar också användning av fullmakter.

Revisionsutskottet följer årligen upp statens ekonomi och dess utveckling utifrån de revisioner som revisionsverket utför. Utskottet välkomnar att statens ekonomi enligt verket huvudsakligen har skötts i enlighet med bestämmelserna, att antalet bokföringsenheter som fått anmärkningar har varit på samma nivå som året innan och minskat jämfört med de två föregående åren. Revisionsutskottet anser i enlighet med sina tidigare yttranden att överskridandet av anslaget eller fullmakten är allvarligast ur riksdagens synvinkel (ReUB 8/2010 rd, ReUB 5/2011 rd, ReUB 4/2012

Betänkande ReUB 1/2021 rd

rd, ReUB 9/2012 rd, ReUB 7/2015 rd). Utskottet betonar revisionsverkets ansvar för uppföljning i syfte att avhjälpa de missförhållanden och felaktigheter som det har upptäckt. Utskottet anser också att det är problematiskt att samma ämbetsverk upprepade gånger får anmärkningar och föreslår att man överväger hur revisionsverket kan effektivisera sina krav, om den anmälningsskyldighet som ålagts ämbetsverkets ledning inte leder till att situationen rättas till eller om det årligen finns anmärkningar i olika ärenden.

Osäkerheten i de ekonomiska prognoserna

Befolkningens åldrande och därmed hållbarhetsunderskottet i den offentliga ekonomin är fortfarande en av de viktigaste utmaningarna inom den ekonomiska politiken och finanspolitiken i Finland. Därför är bedömningar av de offentliga finansernas hållbarhet och de långsiktiga riskerna för de offentliga finanserna viktiga när riktlinjerna för den ekonomiska politiken fastställs.

Revisionsverket har utfört granskningar både av finansministeriets bedömningar på medellång sikt och av de hållbarhetsbedömningar på lång sikt som ministeriet gjort upp. Verket fäster särskild uppmärksamhet vid den osäkerhet som hänför sig till dessa bedömningar samt transparensen i finansministeriets rapportering. Enligt revisionsverkets iakttagelser är finansministeriets kalkyler av god kvalitet och upprättade med stor sakkunskap. Vid planeringen av den ekonomiska politiken bör man dock beakta den stora osäkerhet som denna typ av kalkyler ger upphov till.

Utvecklingsprognoserna på medellång sikt används vid planeringen och målsättningen av de offentliga finanserna och finanspolitiken. På medellång sikt avses en period som omfattar innevarande år och de fyra följande åren. De prognosmetoder som används i prognoserna på medellång sikt avviker väsentligt från prognosmetoderna på kort sikt. Utvecklingsprognoserna på medellång sikt baserar sig på uppskattningar av den potentiella produktionens och produktionsklyftans nivå och utveckling.

Den potentiella produktionen beskriver nivån på bruttonationalprodukten i ett läge där trenden för ekonomin varken stiger eller sjunker. Potentiell produktion kan inte iakttas; den måste bedömas. Produktionsgapet är skillnaden mellan den iakttagna bruttonationalprodukten och den potentiella produktionen. Ett positivt produktionsgap beskriver högkonjunktur och ett negativt produktionsgap beskriver lågkonjunktur. Men i kalkylerna om potentiell produktion ingår ändå en mängd osäkerhet, och kalkylerna är känsliga för gjorda antaganden. Det bör också noteras att det inte finns ett enda riktigt sätt att beräkna den potentiella produktionen; den kan estimeras med ett flertal olika metoder.

Vid finansministeriet bedöms nivån på och utvecklingen av den potentiella produktionen med hjälp av den så kallade kommissionens metod som EU:s medlemsländer och kommissionen tillsammans har utvecklat. Det är befogat, eftersom kommissionen gör en bedömning av efterlevnaden av EU:s finanspolitiska regelverk på grundval av denna metod. En brist i kommissionens metod har visat sig vara att uppskattningarna av den potentiella produktionen preciseras i efterhand (bl.a. Kuusi, National Institute Economic Review Vol 239, Issue 1, 2017; Huovari, Jauhiainen och Kekäläinen, PTT arbetsdokument 191, 2017). Således förändras också den ekonomiska lägesbild (bedömning av produktionsgapet) som ligger till grund för de medelfristiga utvecklingsprognoserna för de offentliga finanserna ofta avsevärt i efterhand. Detta undergräver tillförlitlig-

Betänkande ReUB 1/2021 rd

heten hos bedömningarna på medellång sikt som grund för planeringen av den ekonomiska politiken och finanspolitiken.

Den långsiktiga hållbarhetsbedömningen visar i sin tur hur mycket saldot i de offentliga finanserna bör förbättras för att den offentliga skulden inte ska börja växa okontrollerat. Hållbarhetsbedömningen är en kalkyl som visar hur den nuvarande utgifts- och inkomststrukturen påverkar den offentliga ekonomins utveckling, utan nya beslut och åtgärder. Bedömningarna sträcker sig långt in i framtiden och är därför mycket känsliga för förändringar i bakgrundsantagandena. Hållbarhetsbedömningen grundar sig bland annat på antaganden om befolkningsutvecklingen, användningen av offentliga tjänster och förmåner samt sysselsättningsgraden. Dessutom bör det noteras att hållbarhetsbedömningen grundar sig på uppskattningar av nivån på och utvecklingen av den potentiella produktionen och produktionsklyftan. Hållbarhetskalkylen är således förknippad med samma faktorer som försvagar kalkylens tillförlitlighet som prognoserna för den offentliga ekonomins utveckling på medellång sikt.

De offentliga finansernas hållbarhet har under flera års tid varit starkt framträdande i den finanspolitiska debatten. Hållbarhetsunderskottet har haft en betydande roll i motiveringen till dimensioneringen av finanspolitiken och de strukturella reformerna. Osäkerheten i hållbarhetsbedömningarna på lång sikt är dock särskilt stor och bör enligt revisionsverkets rekommendationer inte användas som utgångspunkt för dimensioneringen av finanspolitiken. Hållbarhetsbedömningarna fungerar däremot som en god utgångspunkt när behovet av strukturella reformer fastställs.

Revisionsutskottet har också under de senaste åren fäst uppmärksamhet vid osäkerheten i fråga om såväl konjunkturprognoserna på kort sikt som de offentliga finansernas utvecklingsprognoser på medellång och lång sikt när revisionsverket behandlat de rapporter om övervakningen av finanspolitiken som revisionsverket lämnat till riksdagen samt när det behandlat statsrådets redogörelser om planen för de offentliga finanserna. Till exempel i sina utlåtanden om planen för de offentliga finanserna (ReUU 1/2016 rd och ReUU 1/2017 rd) har utskottet konstaterat att riksdagen och beslutsfattarna tydligare än nu borde ta till sig att prognoserna redan principiellt är osäkra och kan slå fel. Utskottet har också konstaterat att i planeringen och dimensioneringen av finanspolitiken spelar medellångsiktiga och långsiktiga analyser större roll än kortsiktiga faktorer. Vidare har utskottet i sina betänkanden om rapporterna om den finanspolitiska tillsynen (ReUB 3/2017 rd och ReUB 9/2018 rd) konstaterat att det enligt utskottet är viktigt att ta upp de valda tillvägagångssättens känslighet för antaganden och förändringar i utgångsläget för beräkningarna i uppskattningarna på medellång och lång sikt. I sitt betänkande (ReUB 3/2017 rd) betonar utskottet dessutom att det är viktigt att de politiska beslutsfattarna underrättas och påminns om att denna typ av bedömningar är förenad med osäkerhet och rum för tolkning.

Rådet för utvärdering av den ekonomiska politiken konstaterar i sin senaste rapport, som publicerades i januari 2021, att Finland lider av ett betydande hållbarhetsproblem. Den osäkerhet som ingår i hållbarhetsbedömningarna är dock enligt rådet ingen anledning att låta bli att agera. Genom förnuftiga politiska åtgärder skulle den offentliga ekonomin stå på en hållbar grund även när de negativa risker som den utsätts för realiseras.

Revisionsverket rekommenderar på basis av sina granskningar att både bedömningar på medellång sikt och hållbarhetsbedömningar på lång sikt utvecklas i fråga om metoder och att rapporte-

Betänkande ReUB 1/2021 rd

ringen utvidgas jämfört med nuläget för att rapporteringen bättre ska stödja regeringens och riksdagens beslutsfattande. Finansministeriet lyfter i sina utlåtanden om revisionsberättelserna fram det utvecklingsarbete som redan inletts vid ministeriet och det faktum att ministeriet under de senaste åren fortsatt att utarbeta och publicera metodbeskrivningar i anslutning till kalkylerna i syfte att öka transparensen.

Utskottet anser att ministeriets åtgärder är nödvändiga och upprepar här sin tidigare iakttagelse om att den osäkerhet som är förknippad med de kalkyler som används vid dimensioneringen av och målsättningen för finanspolitiken alltid tydligt bör lyftas fram både för regeringen och riksdagen när dessa kalkyler används.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Revisionsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner ett ställningstagande med anledning av berättelse B 19/2020 rd.

Utskottets förslag till ställningstagande

Riksdagen har ingenting att anmärka med anledning av berättelsen.

Helsingfors 25.5.2021

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Outi Alanko-Kahiluoto gröna
vice ordförande Merja Mäkisalo-Ropponen sd
medlem Katja Hänninen vänst
medlem Marko Kilpi saml
medlem Pauli Kiuru saml
medlem Veijo Niemi saf
medlem Päivi Räsänen kd
medlem Sebastian Tynkkynen saf
ersättare Kimmo Kiljunen sd.

Sekreterare var

utskottsråd Nora Grönholm
utskottsråd Heidi Silvennoinen
utskottsråd Tallamaria Maunu.